

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 3. března 2009 (09.03)
(OR. en)**

7128/09

**ENV 163
ENER 77
FISC 28
DEVGEN 55
TRANS 91
FORETS 23
AVIATION 33
MAR 40
ONU 18
RECH 59
COMPET 120
ECOFIN 172
POLGEN 43**

INFORMATIVNÍ POZNÁMKA

Odesílatel: Generální sekretariát Rady

Příjemce: Delegace

Předmět: Změna klimatu

– Příspěvek k jarnímu zasedání Evropské rady (19. a 20. března 2009): další vývoj postoje EU ke komplexní dohodě o klimatu na období po roce 2012
= závěry Rady

Delegace naleznou v příloze závěry přijaté Radou ve složení pro životní prostředí dne 2. března 2009.

**Příspěvek Rady ve složení pro životní prostředí k jarnímu zasedání Evropské rady
(19. a 20. března 2009): další vývoj postoje EU ke komplexní dohodě o klimatu na období po
roce 2012**

– závěry Rady –

Rada Evropské unie,

I. Úvod

1. PŘIPOMÍNÁ Balijský akční plán, zejména v oblasti posílené činnosti pro poskytnutí nových a dodatečných finančních zdrojů a investic na podporu opatření zaměřených na zmírňování a přizpůsobení a technologickou spolupráci, mimo jiné i prostřednictvím lepšího přístupu k odpovídajícím, předvídatelným a udržitelným finančním zdrojům a finanční a technické podpoře, jakož i pozitivních pobídek pro posílené provádění vnitrostátních strategií pro zmírňování emisí a přizpůsobení rozvojových zemí.
2. ZNOVU POTVRZUJE své odhodlání dosáhnout celosvětové a komplexní dohody o klimatu v Kodani v prosinci roku 2009 a VÍTÁ pokrok v rámci Balijského akčního plánu a zejména výsledek poznaňské konference, včetně pracovních programů na rok 2009, které mají vliv na přechod k jednání v plném rozsahu a stanoví, že texty pro jednání budou předloženy v druhém čtvrtletí roku 2009.
3. OPĚTOVNĚ POTVRZUJE, že hospodářský a sociální rozvoj a odstranění chudoby jsou celosvětovými prioritami.
4. ZDŮRAZŇUJE, že Rámcová úmluva OSN o změně klimatu (dále jen „rámcová úmluva“) a její Kjótský protokol jsou hlavními nástroji pro řešení změny klimatu na globální úrovni; UZNÁVÁ, že jednání týkající se rámcové úmluvy podpoří i procesy mimo rámcovou úmluvu a budou součástí těchto jednání.

5. UZNÁVÁ, že náležité provedení rámcové úmluvy vyžaduje, aby všechny smluvní strany postupovaly rychle a ctízádnostivě v souladu se svými cíli a zásadami, a ZDŮRAZŇUJE, že EU je k této činnosti odhodlána v souladu s legislativním balíčkem týkajícím se klimatu a energetiky, který byl dohodnut v prosinci roku 2008 a který obsahuje právní rámec, na základě něhož má EU splnit svůj nezávislý závazek snížit emise do roku 2020 až o 20 % ve srovnání s hodnotami z roku 1990; ZNOVU OPAKUJE své odhodlání zvýšit své snížení na 30 % jako příspěvek k celosvětové a komplexní dohodě pro období po roce 2012 za předpokladu, že se další rozvinuté země zaváží ke srovnatelnému snížení emisí a že se rozvojové země zaváží přispět úměrně svým povinnostem a odpovídajícím možnostem.
6. ZDŮRAZŇUJE, že je vhodné a nutné vycházet ze součinnosti opatření týkajících se změny klimatu a opatření na hospodářskou obnovu a nalézt dlouhodobou finanční a hospodářskou strukturu, která ve všech zemích podpoří růst a udržitelný rozvoj, jež umožní zabránit nebezpečné změně klimatu a vypořádat se s dopady nevyhnutelné změny klimatu.
7. PŘIPOMÍNÁ svůj záměr posílit spojení a partnerství s rozvojovými zeměmi, zejména s Afrikou, zeměmi Latinské Ameriky, nejméně rozvinutými zeměmi a malými ostrovními rozvojovými státy; VÍTÁ přijetí společného prohlášení Afriky a EU o změně klimatu z prosince roku 2008, jakož i zahájení programu „EUroCLIMA“ se zeměmi Latinské Ameriky a ZAVAZUJE se k rozvoji této spolupráce.

II. Zmírňování

8. ZNOVU OPAKUJE, že kodaňská dohoda musí být založena na nejlepších dostupných vědeckých poznatcích, jak je předložil Mezivládní panel pro změnu klimatu (IPCC) ve své čtvrté hodnotící zprávě, jakož i na vědeckých studiích, které byly zveřejněny později, jež ukazují, že zastavení nebezpečných zásahů do klimatického systému v důsledku lidské činnosti vyžaduje, aby globální zvýšení průměrné teploty na zemském povrchu nepřesáhlo 2 °C ve srovnání s hodnotami před průmyslovou revolucí, což vyžaduje, aby nárůst celosvětových emisí skleníkových plynů dosáhl vrcholu nejpozději do roku 2020 a aby se do roku 2050 emise snížily nejméně o 50 % ve srovnání s hodnotami z roku 1990 a poté dále klesaly.
9. UZNÁVÁ, že na základě informací obsažených ve čtvrté hodnotící zprávě IPCC by rozvinuté země v rámci domácího i mezinárodního úsilí měly do roku 2020 za účelem dodržení plánu pro globální emise v souladu s těmito požadavky a s nejnižšími úrovněmi stabilizace společně snížit své emise skleníkových plynů o 25 až 40 % ve srovnání s hodnotami z roku 1990 a transformovat v nadcházejících desetiletích své ekonomiky tak, aby do roku 2050 společně snížily emise skleníkových plynů o 80 až 95 % ve srovnání s hodnotami z roku 1990.
10. VYZÝVÁ tyto země, aby co nejdříve a nejpozději do poloviny roku 2009 navrhly střednědobé kvantifikované závazky na omezení či snížení emisí, které jsou v souladu se splněním cílů vytyčených pro tuto skupinu jako celek, a aby co nejdříve ustanovily politiky a opatření za účelem dosažení těchto cílů, jako je legislativní balíček EU týkající se klimatu a energetiky.

11. V této souvislosti ZDŮRAZŇUJE, že kodaňská dohoda by měla obsahovat povinné kvantifikované závazky na omezení nebo snížení emisí alespoň pro všechny strany uvedené v příloze I rámcové úmluvy a všechny stávající členské státy EU, kandidátské země EU a potenciální kandidátské země, které nejsou uvedeny v příloze I rámcové úmluvy; VYZÝVÁ ostatní strany neuvedené v příloze I, jejichž úroveň rozvoje a HDP na obyvatele jsou srovnatelné s úrovní rozvinutých zemí, zejména členské a kandidátské státy OECD, aby zvážily podobné závazky úměrné jejich povinnostem, schopnostem a vnitrostátním podmínkám; NAVRHUJE, aby kodaňská dohoda obsahovala přiměřeně ambiciózní úroveň vyhodnotitelných, ověřitelných a vykazatelných závazků a opatření v oblasti zmírňování přijatých jednotlivými stranami.
12. ZDŮRAZŇUJE, že celkový cíl pro rozvinuté země musí být rozdělen spravedlivým způsobem a musí zajišťovat srovnatelnost úsilí jednotlivých zemí; JE TOHO NÁZORU, že rozdělení celkového cíle mezi jednotlivé rozvinuté země by mělo zohlednit schopnost a odpovědnost při využití vyrovnané kombinace kritérií, jako jsou například:
- schopnost platit za domácí snížení emisí a nakupovat kredity snižování emisí od rozvojových zemí;
 - potenciál pro snížení emisí skleníkových plynů;
 - dřívější vnitrostátní opatření za účelem snížení emisí skleníkových plynů;
 - populační trendy a celkové emise skleníkových plynů.
13. KONSTATUJE, že na základě dostupných údajů, jako jsou současné předpovědi populačního vývoje, by do roku 2050 měly být celkové průměrné emise skleníkových plynů na obyvatele sníženy na úroveň přibližně dvou tun ekvivalentu CO₂ a že v dlouhodobém horizontu by bylo nezbytné postupné sblížení národních úrovní emisí skleníkových plynů na obyvatele mezi rozvinutými a rozvojovými zeměmi, přičemž se současně zohlední situace v jednotlivých státech;

14. ZDŮRAZŇUJE, že pravidla pro využívání půdy, změny ve využití půdy a lesnictví v rámci budoucích závazků rozvinutých zemí by měla být podnětem k dalším opatřením v těchto zemích a měla by zajistit trvalost a environmentální celistvost přínosu využívání půdy, změn ve využití půdy a lesnictví, a DOMNÍVÁ SE, že tato pravidla by měla být zohledněna v rámci cílů jednotlivých rozvinutých zemí.
15. JE SI VĚDOMA skutečnosti, že emise skleníkových plynů z rozvojových zemí jako celku se mají ve střednědobém horizontu i nadále zvyšovat se vzrůstajícím počtem obyvatel a dalším rozvojem; ZDŮRAZŇUJE, že tyto země mají možnost vydat se na základě národních rozvojových strategií a plánů cestou rozvoje s nízkými emisemi skleníkových plynů; ZDŮRAZŇUJE, že nejnovější vědecký výzkum ukazuje, že v zájmu dodržení nezbytného plánu pro globální emise s cílem zajistit dosažitelnost cíle 2°C bude nutné, aby rozvojové země jako celek, a zejména ty nejvyspělejší z nich, docílily podstatného a měřitelného zpomalení vzhledem k nyní předpokládanému tempu růstu emisí; a dále KONSTATUJE, že nedávná analýza ukazuje, že toto zpomalení bude muset do roku 2020 řádově představovat 15 až 30 % v porovnání se současným vývojem, při zohlednění zásady sdílených, avšak diferencovaných povinností a příslušných schopností.
16. JE TOHO NÁZORU, že v souladu s touto zásadou by se měly rozvojové země zavázat, že co nejdříve a nejpozději do roku 2012 začlení strategie a plány rozvoje nízkouhlíkového hospodářství pro všechna hlavní odvětví produkující emise do národních a odvětvových strategií a plánů a provedou jejich aktualizaci s cílem zajistit dosažení cíle 2°C; NAVRHUJE, že by tyto strategie a plány měly rozlišovat mezi opatřeními, která lze přijmout samostatně, a opatřeními, která vyžadují podporu, zejména takovými, která povedou k dodatečným nákladům, které nemohou jednotlivé země snadno nést; dále SE DOMNÍVÁ, že strategie a plány rozvoje nízkouhlíkového hospodářství pro nejméně rozvinuté země je třeba finančně i technicky podporovat.

17. S cílem zajistit dostatečně ambiciózní úroveň NAVRHUJE zvážit zavedení koordinačního nástroje, včetně registru opatření na zmírňování vhodných pro jednotlivé státy, za účelem zajištění účinného procesu, v rámci něhož je při zohlednění schopnosti jednotlivých rozvojových zemí možné zaměřit příslušné úrovně podpory na navrhovaná opatření obsažená ve strategiích rozvoje nízkouhlíkového hospodářství úměrně k souvisejícím snížením emisí, a to způsobem, který umožní maximalizovat snížení emisí dosažené s ohledem na poskytnutou podporu.
18. VYZÝVÁ rozvojové země, zejména ty hospodářsky vyspělejší z nich, aby ještě před přijetím kodaňské dohody navrhly ambiciózní strategie a plány rozvoje nízkouhlíkového hospodářství, nebo smysluplná opatření, která budou jejich součástí a budou tak tvořit podpůrnou strukturu posílených příspěvků rozvojových zemí k celosvětovému úsilí v souladu s úrovní snahy vynakládané po celém světě, nezbytné k tomu, aby cíl 2°C zůstal uskutečnitelný.
19. PŘIPOMÍNÁ, že zhruba 20 % celkových emisí oxidu uhličitého vzniká v důsledku odlesňování, a že snížení emisí vznikajících v důsledku odlesňování a znehodnocování lesů proto bude zásadní pro dosažení cíle omezení globálního nárůstu teploty na 2 °C ve srovnání s hodnotami před průmyslovou revolucí; ZNOVU OPAKUJE, že, jak již uvedla ve svých závěrech ze dne 5. prosince 2008, cílem podle rámcové úmluvy je vytvořit finanční mechanismy, při zohlednění stávajících ujednání, na podporu rozvojových zemí při snižování emisí z odlesňování a znehodnocování lesů s cílem snížit do roku 2020 hrubý úbytek tropických lesů nejméně o 50 % ve srovnání se současnými úrovněmi a zastavit nejpozději do roku 2030 úbytek celosvětového lesního porostu.
20. UZNÁVÁ, že odvětví mezinárodní letecké a námořní dopravy jsou velkými a rostoucími zdroji emisí skleníkových plynů; ZNOVU OPAKUJE, že cíle snížení emisí pro tato odvětví by měly být začleněny do kodaňské dohody a že strany by se měly zavázat, že budou prostřednictvím ICAO a IMO usilovat o dosažení mezinárodní dohody, která nepovede k narušení konkurenceschopnosti ani přesouvání zdrojů emisí CO₂ a která bude dohodnuta v roce 2010 a schválena do roku 2011; v této souvislosti UZNÁVÁ, že tržní opatření mohou zajistit nákladově efektivní snížení emisí.

21. UZNÁVÁ, že urychlení vyřazování hydrochlorofluoruhlodíků (HCFC) nařízené Montrealským protokolem může vést k rychlému nárůstu používání hydrofluoruhlodíků (HFC), z nichž řada má značný potenciál skleníkových plynů; NAVRHUJE proto, aby kodaňská dohoda zahrnovala mezinárodní ujednání o snížení emisí HFC; KONSTATUJE, že toto ujednání přispěje ke splnění 30% závazku EU.

III. Trh s uhlíkem

22. ZNOVU OPAKUJE své stanovisko, že stanovení ceny za uhlík prostřednictvím vnitrostátních systémů pro omezení emisí skleníkových plynů a obchodování s povolenkami na tyto emise představuje ekonomicky nejúčinnější způsob, jak zajistit, aby budoucí investice v soukromém i veřejném sektoru ve všech zemích byly v souladu s dosažením cílů celkového zmírňování; v této souvislosti VÍTÁ vytvoření právních předpisů pro omezení emisí a obchodování s nimi v řadě zemí OECD; NAVRHUJE vytvořit, co nejdříve a pokud možno do roku 2015, rozsáhlý trh s uhlíkem v rámci OECD propojením systémů pro omezení emisí a obchodování s nimi, které jsou srovnatelně ambiciózní a slučitelné co do struktury, jenž by měl být do roku 2020 rozšířen na hospodářsky vyspělejší rozvojové země, například tak, že tyto země přijmou pozitivně stimulované nebo závazné cíle, které by mohly být spojeny s odvětvovými mechanismy kreditů a obchodování; VYJADRŮJE proto ochotu sdílet zkušenosti a spolupracovat za tímto účelem se zeměmi OECD a dalšími zeměmi; UZNÁVÁ spolupráci, která již probíhá v rámci Mezinárodního partnerství pro trh s uhlíkem (ICAP).

23. DOMNÍVÁ SE , že bude zapotřebí zvýšit podíl úsilí o globální zmírňování ze strany rozvojových zemí; NAVRHUJE proto vytvoření nových mechanismů pro jednotlivá odvětví, které rozvojovým zemím umožní zvýšit jejich příspěvek ke zmírňování, vstoupit na trhy s uhlíkem a podporovat udržitelný rozvoj, včetně přijetí a provedení systémů pro omezení emisí a obchodování s nimi u zařízení ve vyspělých průmyslových odvětvích těchto zemí do roku 2020 jakožto nejvhodnějších prostředků pro zajištění nákladově efektivních činností; VYJADRŮJE ochotu pomoci rozvojovým zemím, které projeví zájem, při navrhování a zprovoznění těchto odvětvových systémů kreditů a obchodování, zejména zajištěním vhodné podpory budování kapacit za tímto účelem.

24. ZDŮRAZŇUJE, že legislativní balíček EU týkající se klimatu a energetiky a srovnatelné závazky ke snížení emisí přijaté dalšími rozvinutými zeměmi přispějí v rámci celosvětové dohody k výraznému zvýšení poptávky po kreditech snižování emisí v období let 2013 až 2020; s výhradou svrchovaného práva členských států rozhodovat o použití příjmů z dražby ZDŮRAZŇUJE příspěvek tohoto balíčku k úsilí EU o zajištění finančních prostředků na opatření zaměřená na zmírnění změny klimatu nebo přizpůsobení se jí, zejména prostřednictvím trhu s uhlíkem v souvislosti s širší mezinárodní dohodou.

25. ZASTÁVÁ NÁZOR, že pro umožnění přechodu k celosvětovému trhu s uhlíkem bude hrát nadále významnou úlohu mechanismus čistého rozvoje a společné provádění a mezinárodní systém pro obchodování s emisemi, a ZDŮRAZŇUJE, že:

- mechanismus čistého rozvoje je třeba zlepšit s cílem posílit jeho celistvost z hlediska životního prostředí, zlepšit jeho příspěvek k udržitelnému rozvoji, zvýšit účast rozvojových zemí, zejména nejméně rozvinutých zemí, a zlepšit jeho řízení;
- účinnost a účelnost společného provádění by měla být posílena zvětšením časového rozsahu, přičemž bude zaručena celistvost z hlediska životního prostředí a příprava na nové účastníky;
- je zapotřebí zvláštních opatření s cílem zajistit řádný dlouhodobější přechod k mechanismu trhu s uhlíkem v jednotlivých odvětvích a u vyspělých rozvojových zemí a vysoce konkurenčních hospodářských odvětví k systémům pro omezení emisí a obchodování s nimi.

IV. Přizpůsobování se negativním dopadům nevyhnutelné změny klimatu

26. ZDŮRAZŇUJE, že ke změně klimatu již dochází a že udržení globálního nárůstu průměrné teploty na zemském povrchu na úrovni nižší než 2 °C nebude stačit k odvrácení nepříznivých dopadů změny klimatu; a proto KLADE DŮRAZ na to, že přizpůsobování je třeba komplexním způsobem řešit v kodaňské dohodě a náležitě zohlednit v současném a budoucím plánování rozvoje.

27. UZNÁVÁ, že přizpůsobování je celosvětovou výzvou; ZNOVU OPAKUJE svůj návrh, aby kodaňská dohoda poskytovala rámec pro opatření v oblasti přizpůsobování, který na základě mezinárodního partnerství a solidarity:

- uznává, že je třeba, aby se přizpůsobily všechny země, přičemž budou provedena opatření za účelem vybudování společnosti, která bude odolnější vůči změně klimatu, na něž bude rozvojovým zemím poskytnuta podpora a přednost dostanou nejohroženější z nich;
- usiluje o účinná opatření za účelem přizpůsobování, která by plně využívala příležitosti k udržitelnému rozvoji postupem, jenž začlení přizpůsobení do politik a strategií udržitelného rozvoje na všech úrovních a do rozvojové spolupráce; a
- navrhuje zlepšit nástroje pro strategie v oblasti přizpůsobování, včetně technologií podporujících přizpůsobování, vědeckých metod, zejména sledování a prognóz, přístupu k dokonalejším údajům o klimatu a regionálním klimatickým modelům, budování kapacit a přístupů ke zvládnání a snižování rizik.

28. S cílem připravit půdu pro provádění rámce pro opatření v oblasti přizpůsobování NAVRHUJE:

- aby bylo podle rámcové úmluvy ustanoveno další technické a ekonomické posouzení dopadů změny klimatu, ohroženosti touto změnou a přizpůsobování se jí;
- pokračovat v podpoře určování, vypracovávání a zdokonalování nezbytných opatření v oblasti přizpůsobování a jejich začlenění do příslušných rozvojových plánů a politik jednotlivých států;
- pokračovat v podpoře nairobského pracovního programu; a
- posílit spolupráci mezi příslušnými mezinárodními, regionálními a dalšími organizacemi a soukromým sektorem, přičemž rámcová úmluva bude mít úlohu katalyzátoru.

29. BERE NA VĚDOMÍ, že odhady nákladů na přizpůsobování se značně liší, nicméně rozmezí, jež uvádí sekretariát rámcové úmluvy, poskytují orientační rozsah potřeb v rozvojových zemích v roce 2030 v řádu 23 až 54 miliard eur ročně.

30. VÍTÁ rozhodnutí z poznaňské konference umožnit zahájení činnosti Fondu pro přizpůsobení podle Kjótského protokolu. VYZÝVÁ radu Fondu pro přizpůsobení, aby vypracovala strategie a postupy, které by fondu umožnily zajistit náklady na konkrétní prioritní projekty a programy v oblasti přizpůsobování v nejvíce ohrožených zemích, a UZNÁVÁ, že na pokrytí nákladů na přizpůsobování v rozvojových zemích bude zapotřebí dalších finančních prostředků z příslušných zdrojů.
31. NAVRHUJE, aby byla prověřena možnost mnohostranného pojištění, které by krylo škody v důsledku přírodních pohrom, za účelem doplnění stávajících mechanismů financování v případě přírodních pohrom způsobených změnou klimatu.

V. Finanční podpora, technologická spolupráce a budování kapacit

32. ZDŮRAZŇUJE, že za účelem snížení globálních emisí skleníkových plynů na úroveň slučitelnou s cílem 2 °C bude podle nejnovějších odhadů Komise potřeba čisté celkové dodatečné investice, veřejné i soukromé, zvýšit v roce 2020 na zhruba 175 miliard EUR ročně; UZNÁVÁ, že současné analýzy rovněž ukazují, že více než polovina těchto investic bude muset být provedena v rozvojových zemích; ZDŮRAZŇUJE, že řada opatření představuje nízké dodatečné náklady nebo dokonce ve střednědobém měřítku vytváří čistý přínos; UZNÁVÁ nicméně, že k tomu, aby se zajistilo uskutečnění nezbytných investic bude z veřejných i soukromých zdrojů zapotřebí významné podpory v odpovídajícím rozsahu.
33. ZDŮRAZŇUJE, že pro provádění kodaňské dohody je zásadní dostatečná, předvídatelná a včasná finanční podpora a že EU je připravena nést svůj spravedlivý podíl v rámci celosvětové a komplexní kodaňské dohody zahrnující odpovídající a přiměřené příspěvky smluvních stran; ZDŮRAZŇUJE, že mezinárodní finanční architektura zajišťující tuto podporu musí být založena na zásadách účinnosti, účelnosti, rovnosti, transparentnosti, odpovědnosti, soudržnosti, předvídatelnosti a řádného finančního řízení; UZNÁVÁ, že finanční architektura by měla zajistit pevnou soudržnost a účinnost mechanismů podle rámcové úmluvy a podporovat spolupůsobení s úsilím mimo rámec této úmluvy, zejména s mezinárodními rozvojovými bankami a dvoustrannými institucemi.

34. ZNOVU POTVRZUJE úlohu Globálního fondu pro životní prostředí jako finančního mechanismu rámcové úmluvy a jejího Kjótského protokolu a význam zdokonalování jeho mechanismů, aby mohl posílit své působení a účinnost a KONSTATUJE, že tyto reformy by fondu umožnily, aby hrál klíčovou úlohu při provádění kodaňské dohody, a přispěly by k zajištění odpovídajícího a úspěšného doplnění.
35. Aniž je dotčena budoucí mezinárodní struktura kodaňské dohody, VÍTÁ zřízení investičních fondů v oblasti změny klimatu v rámci Světové banky, což napomůže získat zkušenosti s mobilizováním finančních prostředků a investic na podporu rozvojových zemí v jejich transformačních nízkouhlíkových činnostech pružně reagujících na změnu klimatu.
36. ZNOVU OPAKUJE, že je ochotna podrobněji posoudit praktické způsoby financování za účelem zmírňování, přizpůsobování, technologické podpory a budování kapacit; VYZÝVÁ účastníky nadcházejícího jarního zasedání Evropské rady, aby zvážili možnosti zajištění finanční podpory, na něž by se měla zaměřit budoucí jednání a mezi něž patří mimo jiné:
- přístup založený na příspěvcích, v němž je celková úroveň podpory, jež má být poskytnuta jednotlivými smluvními stranami s výjimkou nejméně rozvinutých zemí a malých ostrovních rozvojových států, stanovena na základě dohodnutého rozsahu;
 - tržní přístup, v němž podíl jednotek přiděleného množství přidělených jednotlivým smluvním stranám na základě dohodnutého rozsahu podléhá mezinárodnímu ujednání o dražbě; nebo
 - kombinace těchto a jiných možností.

KONSTATUJE, že tyto možnosti by mohly být případně doplněny finančními prostředky získanými z globálního nástroje určeného pro mezinárodní leteckou a námořní dopravu.

37. UZNÁVÁ význam zajišťování příslušné konkrétní finanční podpory odvětví lesnictví a zejména na snížení emisí v důsledku odlesňování a znehodnocování lesů a ZASTÁVÁ NÁZOR, že podpora musí odpovídat odvedeným výkonům a musí být poskytována na základě ověřených výsledků, pokud jde o ušetřené emise z hrubého úbytku a znehodnocování lesů, přičemž se klade důraz na úlohu ochrany, udržitelného hospodaření s lesy a zvýšení zásob uhlíku uloženého v lesích; ZDŮRAZŇUJE, že v rámci těchto ustanovení je nutné poskytnout pobídky a přijmout opatření s cílem zajistit společné přínosy, včetně ochrany biologické rozmanitosti, zvýšené odolnosti a zlepšení životních podmínek v zalesněných oblastech; ZDŮRAZŇUJE nezbytnost spravedlivých a transparentních konzultačních postupů se zúčastněnými stranami, včetně místních komunit a domorodého obyvatelstva, při posuzování, plánování a provádění opatření za účelem snížení emisí v důsledku znehodnocování lesů a odlesňování.
38. ZNOVU OPAKUJE své stanovisko, že veškeré finanční prostředky na změnu klimatu z dvoustranných nebo mnohostranných zdrojů uvnitř či vně rámcové úmluvy budou i nadále důležité, a proto ZDŮRAZŇUJE nezbytnost ustanovení na podporu účinné a účelné koordinace veškeré podpory určené na zmírňování a přizpůsobování, včetně všech toků financování rozvoje; NAVRHUJE přezkoumat a hledat možnosti pro ujednání o mezinárodní správě financování otázek klimatu, včetně pravidelného přezkumu dostupnosti a poskytování finančních prostředků i výkonnosti finanční architektury a včetně prostředků na zlepšení její činnosti, včetně potenciálu svést dohromady klíčové subjekty s rozhodovací pravomocí z veřejného i soukromého finančního sektoru, jakož i mezinárodní finanční instituce.

39. UZNÁVÁ, že rozvoji, transferu, použití a šíření technologií pro přizpůsobování a zmírňování v rozvojových zemích brání řada překážek, chybějící politiky a opatření týkající se soukromých a veřejných investic a chování, nedostatečný přístup k informacím a nedostateční institucionální a lidské kapacity, z nichž mnohé jsou souvisejí s vytvořením příznivého prostředí v těchto zemích; DOMNÍVÁ SE, že podpora těchto technologií v rozvojových zemích by měla vycházet z posouzení jejich potřeb v rámci strategií rozvoje nízkouhlíkového hospodářství; ZDŮRAZŇUJE významnou úlohu veřejných politik a financí při vytváření příznivého prostředí pro přesměrování a zvýšení soukromých investic do bezpečných a udržitelných technologií s nízkými emisemi skleníkových plynů, a UZNÁVÁ význam zřízení vnitrostátních a regionálních středisek technologické excelence zaměřených na podporu rozvoje a transferu technologií, budování kapacit a zlepšování přístupu k informacím; PODOTÝKÁ, že spolupráce v oblasti výzkumu, rozvoje a demonstrací mezi rozvinutými a rozvojovými zeměmi je zásadní pro dosažení společných technologických cílů a ZAVAZUJE SE, že společně s rozvojovými zeměmi bude pracovat na tom, jak provádět společný výzkum jako součást kodaňské dohody.
40. ZDŮRAZŇUJE, že soukromé investice budou hrát hlavní úlohu v podněcování hospodářských a technologických změn a k zavádění technologií s nízkými emisemi skleníkových plynů a investicím do infrastruktury pro čistý a na změnu klimatu pružně reagující na rozvoj, a ZNOVU POTVRZUJE, že klíčovým cílem mezinárodní finanční architektury by bylo účelným, účinným a spravedlivým způsobem zvýšit a nasměrovat soukromé investice a finanční toky na boj proti změně klimatu a že při plnění tohoto závazku budou hrát hlavní roli tržní nástroje.

41. ZDŮRAZŇUJE, že v zájmu podpory praktického provádění úsilí o zmírňování a přizpůsobování všemi zeměmi je zapotřebí výrazně posílit výzkum, rozvoj a demonstrace, jakož i zavádění a šíření nízkouhlíkových technologií za účelem zmírňování a přizpůsobování; ZDŮRAZŇUJE, že nedílnou součástí kodaňské dohody by měla být ustanovení o financování výzkumu, rozvoje, zavádění a šíření technologií, a to s cílem značně posílit soukromý a veřejný výzkum, rozvoj a demonstrace v oblasti energetiky ve srovnání se stávající úrovní, s cílem do roku 2012 alespoň zdvojnásobit výzkum, rozvoj a demonstrace v oblasti energetiky a čtyřnásobně zvýšit jejich stávající úroveň do roku 2020, přičemž by měl být hlavní důraz kladen na bezpečné a udržitelné technologie s nízkými emisemi skleníkových plynů, především obnovitelné zdroje energie.

VI. Mezinárodní režim pro změnu klimatu a zjišťování, vykazování a ověřování

42. UZNÁVÁ, že je třeba přezkoumat, a případně reformovat stávající mezinárodní strukturu, zejména pokud jde o finance, s cílem zajistit její schopnost poskytovat pomoc v budoucnosti; v tomto ohledu NAVRHUJE, aby kodaňská dohoda vycházela ze stávajících prvků současné struktury a v případě potřeby zřídila nové subjekty, zejména za účelem účinného zajištění podpory opatření pro zmírňování a přizpůsobování.
43. ZDŮRAZŇUJE, že je na globální úrovni nezbytné rozsáhlejší a transparentnější zjišťování, vykazování a ověřování opatření v oblasti zmírňování, u rozvinutých i rozvojových zemí, jakož i podpora úsilí v oblasti zmírňování v rozvojových zemích prostřednictvím finanční podpory, technologické spolupráce a budování kapacit; v této souvislosti PODPORUJE nezávislý přezkum v případě rozvinutých i rozvojových zemí, který vychází ze stávajících postupů podle rámcové úmluvy a jejího Kjótského protokolu a případně je posiluje.

44. NAVRHUJE, aby co nejdříve a nejpozději od roku 2011 rozvojové země poskytovaly roční emisní inventury alespoň pro hlavní odvětví svých hospodářství produkující emise, jež budou usnadněny celkovým budováním kapacit a technickou a finanční podporou; ZDŮRAZŇUJE, že budoucí emisní inventury rozvinutých i rozvojových zemí by měly být vypracovány na základě zdokonalených pokynů IPCC z roku 2006 a měly by podléhat nezávislému přezkumu.

VII. Další vývoj

45. ZDŮRAZŇUJE, že je nutné pravidelně posuzovat celkový pokrok na cestě k hlavnímu cíli úmluvy a opatření související se zmírňováním, přizpůsobováním a způsoby provádění, která tvoří nedílnou součást kodaňské dohody, včetně celkového přezkumu provedeného nejpozději do roku 2016, který zohlední budoucí požadavky a cíle snižování emisí s ohledem na pátou hodnotící zprávu IPCC.

